

MEME KANSERİ

Kerstin Gisella, Almanya

1 Ocak 2000

"German New Medicine ile deneyimlerim"

Birkaç yıldır German New Medicine'a aşinayım. Benim için, ailem için, arkadaşlarım için veya tanıdıklarım için ne kadar isabetli çalıştığını görmek harika. Bu farkındalıkla büyüyen çocuklarım bile bunu nasıl kullanacaklarını gayet iyi biliyor. Orada burada bir çatışmayı 'yakaladıklarında' ve genellikle çabucak çözdüklerinde bana gelip:" Anne, neden öksürdüğümü veya neden soğuk algınlığı yaşadığımı veya neden dizimin ağrıdığını kesinlikle biliyorum" diyorlar. Eğer bir çatışma hemen çözülmezse de sızlanarak gelip "Anne, seninle bir şeye bakabilir miyiz?" diyorlar.

Çocuklarımızın "hastalık" kavramına farklı bir anlayışla nasıl bakarak büyüdüklerini görerek yaşamak heyecan verici. Bunlar da genellikle yalnızca iyileşme fazları zaten. Ne ben ne de çocuklarım çatışmalardan tamamen kaçamayız çünkü sonuçta hepimiz kendi tepkilerimizden sorumluyuz. Ancak aynı zamanda onlarla daha farklı da uğraşmayı öğrenebileceğimize inanıyorum.

German New Medicine askıda kalmış çatışma denilen ve uzun süredir yüksek derecede aktif olmayan fakat düşük düzeye gerilemiş olsa bile hala her an nüksedebilecek şeyler olduğunu tanımlar.

Bunun farkında olmaksızın böylesi bir çatışmayı yaklaşık on yıl kendimle beraber sürüklemiştim.

Bilirsiniz, 13 yıllık mutlu bir evliliğim vardı, iki kızım vardı fakat en istekli olduğum şey bir çocuğumun daha, bir oğlumun olmasıydı. Tek başına evi geçindiren kocam bu fikri hiç desteklemiyordu. Elbette eğer başka bir çocuk ortaya çıksaydı, benimle beraber memnuniyetle karşılardı. Bundan kesinlikle emindim.

Belki de kalbimin bu arzusunu hiç bırakmamamın sebebi budur.

Benim için 'doğum kontrol hapi' söz konusu değildi çünkü bu German New Medicine öğretileri ile uyumlu değildi. Bu yüzden geçmiş yıllarda bazen hamile olduğumu düşündüğüm zamanlar olmuştur. Sabırsızlığım sebebiyle emin olmak için çabucak hamilelik testi yaptırırdım. Test negatif çıktığında elbette hayal kırıklığına uğrardım ve bundan çıkmam birkaç günü alırdı. Sonra tekrar konu kapanırdı. Bundan kocama hiç söz etmemiştim.

Son zamanlarda yine böyle bir durum oldu.

Her zamanki gibi bir test yaptırırdım ancak bu kez hayal kırıklığı yaşamadım, tam tersine!

Anlarsınız, kendi kendime şöyle düşündüm:” Şimdi 37 yaşındasın başka bir çocuk sahibi olmak için neredeyse “çok yaşlısın”. Aynı zamanda çocuklar da tehlikeli zamanlardan yeni çıktılar. Her şeye yeniden başlamak – sanmıyorum – artık istediğim bu değil!”

Kendi tepkime şaşırmakla birlikte, kesin görüşüm bu değildi. Birkaç gün sonra sol memem ağrıyordu (ben sağ elimi kullanıyorum), yani oldukça hassastı. Bir sonraki gün kırmızı bir bölgenin şekillendiğini fark ettim. Göğsüm sıcak, istakoz kırmızısı ve şişkindi. Dokunması zor geliyordu. Meme ucum içeri doğru girmişti. Panik olmamama rağmen, hadi itiraf edelim ki bu durum yalnızca intraduktal meme karsinomunun iyileşme fazı olabilirdi – fakat beni rahatsız edene çatışma konusunda net olmamamdı. Bu ancak annemle, çocuğumla veya yuvadan **ayrılma çatışması** olabilirdi. Ancak böyle bir çatışmanın izi bile görünmüyordu.

Fakat bunun ne kadar süreceğini bilmek benim için çok önemliydi. Böylece iyileşme fazında çatışma kitlesiyle ilgili ne bekleyebileceğim konusunu değerlendirme durumunda olabilecektim.

Uzun süren ve yoğun bir çatışmayı takiben intraduktal meme karsinomunun iyileşme fazının çok rahatsız edici olduğu bir gerçek. Öyle ki kişi olası bir müdahale ihtiyacını da değerlendirmek zorundadır. Fakat bütün bunlar gerekse bile German New Medicine anlayışıyla böylesi bir müdahaleyi üstlenecek cerrahı nerede bulabilecektim? Dolayısıyla bekleyip görmekten başka yapacak bir şey yoktu.

Toplam beş gün sadece geceleri lor kompresleri denedim. Gün boyunca da genişçe bir sütyen içerisinde buz paketleri ya da soğutucu kompresler.

6 gün sonra kırmızılık azaldı ancak meme hala şiş, sert ve ağırdı. Meme ucu hala içeri çekiliydi.

Şişkinliğe ters etki yapan ve serinletici etkisi olan lor kompreslerini denedim ve ek olarak başıma ilgili bölgeye buz paketleri koydum. Ertesi gün kırmızılık ve şişlik daha bile arttı. Kırmızılık göğsün yaklaşık 8-9 cm lik bölgesine doğru yayıldı fakat ağrı daha katlanılır hale geldi. Zaman zaman çok rahatsız edici yakıcı sancılar hissettim. Bunun yanı sıra göğsümün bir tür şekilsizleştiğini düşünüyordum. Pörtlemiş gibiydi. Daha sonra göğsümü süt yağıyla silip meme ucuna doğru masaj yaptım. Ve bir şeyi daha fark etmiştim: kısa dönem hafızam etkilenmişti.

Bütün düşünme sürecimde her zaman kendime defalarca sordum: “Tam olarak neyi kendi kendime çözdüm?” Doğal olarak hamilelik testini düşündüm ama bu bana çok soyut geldi ve çok da inandırıcı değildi. Gerçekten emin değildim. Sonunda German New Medicine konusunda daha yetkin bir arkadaşımın konuyu görüştüm. Fakat o da ancak bunun sebep olabileceğini düşünüyordu.

Sonunda “Genel Merkez”le bir görüşme sonrası bu varsayım teyit edildi.

Ve aslında ilk bakışta görüldüğü kadar soyut değildi. Çünkü bırakmakla “oğluma” son bir veda öpücüğü vermiştim. Belki gerçekte değil ama kesinlikle zihinsel olarak.

Yani aslında bu en iyi ailelerde bile yaşanabilir. Kimseye anlamlı gelmese bile.

Fakat hikayenin sonu bu değil. Arkadaşım lor kompreslerini lahanaya yapraklarıyla değiştirmemi önerdi. Ancak o zaman geçmişte ve oldukça başarılı şekilde babamın belirsiz küçük rahatsızlıklarda bunu kullandığını hatırladım.

Bu nedenle herhangi biri için garip gelebilecek bu fikir benim için değildi. Sonuçta antik çağlardan beri lahananın iyi bir ünü vardı ve pratikte evrensel bir “deva” olarak görülürdü. Söylemek gerekirse Romalılar altı yüz yıl boyunca başka bir “deva” bilmiyorlardı. Lahanayı iç temizlik için olduğu kadar ordularındaki askerlerin yaraları iyileştirmede dışsal kompres olarak da kullanıyorlardı. German New Medicine’a göre, iyileşme fazında destek olabilecek araçları kullanmaya kesinlikle bir itiraz yoktu. Sonuçta ısrarlı öksürüğü olanlar öksürük şurubu içerdi.

Böylece gidip çok taze, yeşil ve gevrek bir Savoy lahanası aldım.

O akşam birkaç yaprak kopartıp, iyice yıkayıp, kalın damarlarını kestikten sonra yaprakları düz bir şekilde yuvarladım. Bunları göğsümün etrafına sardım ve ıslak olduğu için de üzerini plastik bir kılıfla örttüm. Ertesi sabah mememin yüzeyi kırışık görünüyordu ama sonra düzeldi. Kırmızılık geçmişti, sertliği azalmıştı ve sanki bana göğsüm biraz daha küçülmüş gibi geldi. Bu kompres uygulamasına devam ettim ve bıraktım 12 saat boyunca lahana yaprakları “işini görsün”. Sadece birkaç gün içinde göğsümün daha yumuşak ve daha küçük olduğunu sevinçle fark ettim. Meme ucumun yavaşça normale dönmeye başladığını gördüğümde çok sevinçliydim. Göğsümdeki yakıcı ağrı azalarak yerini dehşetli kaşıntıya bıraktı. Bu işlemleri bir zaman sürdürdüm ve zaman zaman göğsümü süt yağıyla ovdum, masaj yaptım ve serinletme çabalarımaya devam ettim.

Bu süreçte her şey normale geri döndü. Tüm süreç toplamda üç hafta sürdü. German New Medicine’den haberim olmasaydı ne olurdu diye düşünmek tüylerimi ürpertiyor. Muhtemelen ameliyat olurdum, göğsüm alınırdı veya tamamen memesiz kalırdım.

Kaç insana yardım edilebilecekken acı çekmek zorunda kaldığını ya da kaç milyonun ölmek zorunda olmadığı halde öldüğünü, bütün bunların German New Medicine’in tüm ikna edici açıklamalarının 17 yıldır sürekli boykot edilmesi yüzünden olduğunu düşündüğüm zaman çıldırıyorum.

İnsanlık tarihindeki en büyük Soykırım gerçekte budur!

Orijinal Almanca belgenin İngilizce çevirisinden çevrilmiştir

Çeviren: Nermin Uyar

Kaynak: www.LearningGNM.com